

חולות שדות-ים נודדים ומצ'זבטים

"היה או לא היה – חלום בדוי* או פלא...." (אלכסנדר פן, רומנס)

תחרות שחמט בחולות

משה הגברתן, האלוף הבלתי מעורער של המחלקה בתחרויות 'הורדת ידיים', מצא עם מי להתחרות במשחק שחמט. עם לא אחר מאשר ניסים הצנום, חברו מאותה כיתה בקורס הימי, הרב אומן, זה שמשחק שחמט סימולטני ועוד עם עיניים עצומות.

השניים התיישבו על החולות משני צידי שולחן, כשכל המחלקה עומדת מסביב בציפיה לסוף הידוע מראש. ואכן, לא עבר זמן רב וניסים ביצע מהלך תוך כדי הכרזת "שח - מט!". למשה לא נותרה למעשה ברירה אלא להודות בהפסד.

אבל משה מסרב להכנע ולהודות בתבוסה, אלא ממשיך לשבת בפוזה הידועה – ההוגה – של הפסל רודין, כאחד החושב עמוקות על מהלכו הבא.

לחברה מסביב אפסה הסבלנות, והתחילו לצעוק במקלה: "היכנע משה, היכנע".

משה מצדו לא זז, ממשיך "לחשוב" על מהלכו הבא.

רק כאשר שאגות הקהל גברו, השליך משה לפתע את טבלת השח על כליה לרצפה, ניקה את השולחן ופנה לניסים בהצעה: "ניסים, בוא נכריע את המשחק הזה בהורדת ידיים..."

**שמע מפי מספרי אגדות עם והביא לאתר :
יוסקה רום**

* וגם שמות בדויים (השמות האמיתיים של גיבורי הצי'זבט שמורים במערכת)